

Б. Бабабзагс
ЧИИНАР

Батал . Улаахонгоор . 1956

Б. Вахабзаде

ЧИННАР

М. Ф. Ахундов адына
Азербайжан Республика
ҖМҮММ КИТАПХАНАСЫ

*Азербайжан
Ушак Җз Кантлар Җдәбияты Нәшрияты
Бако* ————— *1956*

МЭКТЭБЛИ ГЫЗ

Мэктэбли гыз, эйниндэки
Нэ шифондур, нэ күлмэхмэр.
Лакин кезэл көрүнүрсэн
Бу палтарда сэн нэ гэдэр!..

Бу мэктэбли палтарында
Нэ бөйүк бир садэлик вар,
Дэрс охуян гызчыгаза
Ярашармы неч модалар?!

Г'ой палтарын дейил, сэнин
Эглин, фикрин гат-гат олсун.
Бүсатсыз да кечэр эйнин,
Үрэйиндэ бүсат олсун.

Бир кейимдэ, бир бичимдэ,
Сиз мэктэбэ кедэн заман,
Элэ бил ки, сэф дүзүлүб
Көйдө дурна гатарындан.

Сэн кезэлсэн, нэ даш-гаш вар,
Нэ бэээк вар, фөгөт сэндэ.

Инан ки, бу садэликдир
Сэни көзэл көстэрэн дэ.

Эйлэшдийин о парта да
Тутулмамыш зинэтлэрэ,
Анчаг зэрли диванлардан
Мэ'налыдыр о, мин кэрэ.

Элмин ағыр йолларыны
Бу партада кечэндэ сэн,
Чох диванда эйлэшэнлэр
Гийбэт гырыр өзкэсиндэн.

Һэлэ элмин йолларында
Ерийирсэн, мин арзун вар,
Йохуш чыхан аяглара
Нэ кэрэкдир дикдабанлар?!

Сэн мәсэлэ һәлл эдэндэ
Тэр үзүндэн ахыр дән-дән.
Бу данэлэр гиймәтлндир
Мин пай союг мирвэридэн.

Сәнэ үзүк нэ кэрэкдир
Һэлэ дейил онун ери.
Бармагынын үзүйүдүр
О мүрәккәб ләкәлэри.

Мәктәбли гыз, эйниндәки
Нэ шифондур, нэ күлмәхмәр.
Лакин көзэл көрүнүрсэн
Бу палтарда сэн нэ гэдәр!..

Феврал, 1955.

МҮӘЛЛИМ

*Һөрмәтли мұәллимим
Сәидә Иманзадаһа
итһаф*

Нечә мұәллимдән дәрс алмышам мән,
Сонра унутмушам... анчаг һеч заман
Адымы язмағы мәнә өйрәдән
О илк мұәллимим чыхмыр ядымдан.

О һәм гарагабаг, һәм меһрибанды,
Зәһми од саларды үрәйимизә.
Атадан, анадан доғрусу б'зән
О доғма, о эвиз кәләрди бизә.

Бизи данлаянда шулуглуг үстдә
Бә'зән гийбәтини яман гырардыг.
Лакин лап узагдан сәси кәләндә
Дәрһал өзүмүзү йығышдырардыг.

Бә'зән элә кәлир инсана, заман
Ериндә даянмыш, нә яваш кечир,
Анчаг дүзү будур, артыг о вахтдан
Нечә баһар кечир, нечә гыш кечир.

Инди мэн өзүм дэ бир мүэллимэм,
Мэним дэ өзүм тэк шакирдлэрим вар.
Демэк, мэним дэ өз кэлэчэйимдир,
Өнүмдэ эйлэшэн көрпө балалар.

Дүнэн мэн раст кэлдим мүэллимимэ,
Даяндым, тутулдум нэдэнсэ бирдэн.
Итирдим өзүмү, папиросуму
Тез басдым чибимэ яна-яна, мэн.

Тутду онун зэхми энэ дэ мэни.
Гызардым, бозардым, яман утандым.
Мүэллим олсам да, онун өнүндэ
Өзүмү энэ дэ тэлэбэ сандым.

Феврал, 1955.

МЭНИМ ПАРТА ЙОЛДАШЫМ

Нечэ ил сэн мэнимлэ
Бир партада отурдун.
Мэнимлэ бир ердэчэ
Иллэри баша вурдун.
Сэнинлэ биркэ кечди
Һэр дэгигэм, һэр аным,
Мэним парта йолдашым,
А мэним меһрибаным.
Мүэллимлэр өнүндэ
Эйлэшдик чэркэ-чэркэ,
Мэн синифдэн-синифэ
Кечдикчэ сэнлэ биркэ
Бөйүдү илдэн-илэ
О тахта парталар да.
Иллэр өтдү...
Бэс инди
Сэн һардасач, мэн һарда?!

Биз эйни китаблары
Бир ердэ вурдуг сона,
Голум язы язанда
Тохунарды голуна.

Эйни дават габындан
Биз мүрәккәб көтүрдүк.
Биз бир ердә севиндик,
Бир ердә көкс өтүрдүк.
Илләрлә дүшүндүрән
Бизи бир фикир олду.
Севинчимиз бир олду,
Кәдәримиз бир олду.
Чох вахт бир ерә кетдик
Динчәлмәйә баһардә.
Илләр өтдү... Бәс инди
Сән һардасан, мән һарда?!

Кечдик комсомола да
Бир ердә бир күндә биз,
Далашмаздыг, а достум,
Һәр шейин үстүндә биз.
Бир ердә һаһар этдик
Шам эләдик чох заман.
Һәр арзуму биләрдин
Сән мәним бахышымдан.
Һәр күн сәһәр күчәдән
Сән мәни сәсләйәрдин,
«Сән мәнә йолдаш дейил,—
Бир гардашсан» дейәрдин.
Бизә көрә дост иди.
Аталар, аналар да.
Илләр өтдү, бәс инди
Сән һардасан, мән һарда?!

Айырмазды нә шахта,
Нә од, нә туфан бизи.

Айырды илләр бизи,
Айырды заман бизи.
Достум, далынча кетдик
Һәрәмиз бир пешәнин,
О замандан көрмәдим
Үзүнү бир ан сәнин.
Мәним парта йолдашым,
Бәс инди сән һардасан?
Бәлкә узаг бир кәнддә,
Я хам торпаглардасан?..
Кечән күнләр йәгин ки,
Артыг дилиндән дүшүб,
Йәгин инди сәнин дә
Сачларына дән дүшүб.
Кечсә дә кәнчлийимиз
Айры-айры диярда,
Ғалмыш ушаглығымыз
О тахта парталарда...

Феврал, 1955.

ГИЙМЭТ

Гиймэт дэфтэринэ бахырам сэнин,
А гызым, нэ яхшы гиймэтлэрин вар.
Нэр бешин, нэр дөрдүн үстүндэ йэгин
Нэ гэдэр зэхмэтин, алын тэрин вар.

— Бар верэн ағачы—сөйлэди—багбан
Кэнардан сейр этмэк нечэ шириндир.
Сэнин чэдвэлиндэ дүзүүлүб ятан
Бешлэрин, юхусуз кечэлэриндир.

Онларын нэр бири дөнүб чирага,
Өмүр йолларына ишыг тутачаг.
Дөнсэ дэ севинчдэн үрэин дага,
Өз гиймэти вардыр нэятын анчаг.

Данм ирэлдир йолумуз бизим,
Будур гэлбимизин эшги, иийэти.
Мүэллимин дейил, сабаһ, эзизим
Нэят верэчэкдир сэнэ гиймэти!

Феврал, 1955.

ХИЛАСКАР

Гуш сатанын дөврэсиндэ
Балачалар нэлгэ вурмуш,
— Ваня дайы, Ваня дайы,
Нечэйэдир бу көзэл гуш?
Нэр тэрэфдэн дартышдырыр
Ушаглар гуш гэфэсини.
Алыр, верир Ваня дайы,
Дэрэ билмир нэфэсини.
— Гой шэн кечсин бэйрамымыз!
Ай ушаглар, ай ушаглар,
Кэлин, кэлин, гуш учурдаг,
Бунун өзкэ лэззэти вар.
О билэрэк мэ'насыны
Азадлыгын, гуртулушун,
Хиласкары олду о күн
Алты гушун, алты гушун.

¹ Кечмиш адэтэ көрө март айынын 25-дэ Благовешение байрамында гуш азад эдәрдилэр. Балача Володя да буну чох севәрди. А. И. Улянова, «Иличин ушаглыгы вэ мәктәбдә охуду-гу илләр» китабындан.

Ганад ачыб учду гушлар.
Охудулар кедә-кедә,
Ганад ачды севинчиндән
Володянын үрәйи дә.
— Кәлин, кәлин, гуш учурдаг,
Ай ушаглар, ай ушаглар.
Әсарәтдән гуртармагын
Доғрусу чох ләззәти вар.
Аһ! гушларын бири галды,
Бири галды бу гәфәсдә.
О да кәрәк учсун... анчаг
Галмамышды пул һеч кәсдә.
— Вая дайы, гой о гуш да
Достларындан айрылмасын,
Ону да кәл өзүн учурт,
Бу гәфәсдә тәк галмасын.
Вая дайы деди: — Йох, йох!
Алдатмайын сөзлә мәни,
Сиз пул верин!

Володя

Деди:—Онда, көзлә мәни.
Гачды, эвә кәлди бирбаш
Анасынын янына о:
Пул истәди гуртармагчы
Гәфәсдәки о сон гушу.
Ана кулдү...

О өпәрәк

Володянын көзләриндән
Деди:—Оғлум, бу дүняда
Хиласкар ол һәмишә сән.
Ала бу пул, кет ай оғул,
Гушчыгазы азад әйлә.

Володя тез гайытды
Әлиндә пул күлә-күлә.
Азад әтди сон гушу да.
Ганад чалыб гуш дикәлди
Гонуб уча бир ағача
Элә бил ки, дилә кәлди:
— Бүкүн бизи әсарәтдән
Гуртаран бу көрпә ушаг,
Сабаһ бүтүн Русияны
Әсарәтдән гуртарацаг!

Апрел, 1955.

БАҢАР НӘҒМӘСИ

Гызыл Күлзара

Күлләр ачылды,
Күлдү дағ-дәрә,
Халча сәрилди
Кениш дүзләрә.

Кейди эйнинә
Палтар ағачлар,
Коллар дибиндә
Өтдү турачлар.

Гыш юхусундан
Торпаг оянды.
Чөлдә лаләләр
Янды, нә янды.

Багда, бағчада
Ачды чичәкләр,
Тәзә һәвәслә
Вурду үрәкләр.

Бәнәфшә тахды
Көксүнә дағлар,
Сән нә көзәлсән
Баһар, ай баһар!

Дүшдү дағлара
Чайларын сәси,
Охуду гушлар
Баһар нәғмәси.

Бу фәсилләрин
Көзүдүр баһар,
Ана юрдумун
Өзүдүр баһар.

Май, 1955.

СӘНИН МЕЙВЭЛӘРИН ВАР

Ай мұәллим, мұәллим,
Һәр көнүлдә ерин вар,
Һәр кәнддә, һәр шәһәрдә
Сәнин мейвәләрин вар.

Һөрмәт олсун сәндәки
Эшгә, һиссә, һәвәсә,
Сән өмүр йолларында
Бир маяксан һәр кәсә.

Ишыг яғыр, нур яғыр
Тәмиз әмәлләриндән,
Китаб-дәфтәр алмамыш
Ким сәнин әлләриндән?

Бизим нәфәсимиздән
Гүввәт алыр нәфәсин
Илк досту, илк һәмдәми
Сән олурсан һәр кәсин.

Әкдийин ағачларын
Күлү, чичәйи солмаз,
Сәнин гәдәр дүняда
Барлы бағбан тапылмаз.

Март, 1955.

ЧИНАР

Гәләм йолдашым М. Вәлиевә

Бир чай кәнарында чаван бир чинар
Торпагдан күч алыб галхды, учалды,
Язда ярпаг ачан яшыл будаглар
Дибинә хәфифчә бир кәлкә салды.

Исти йй күнләри йолдан өтәнләр
Әйилиб әввәлчә су ичди чайдан,
Сонра кәлкәликдә ятды бир гәдәр
Бүтүн йорғунлуғу чыхды чанындан.

Ярпаглар әл чалды, динди, нә динди,
Олду өз ишинә өзү дә һейран,
Чинар гүррәләнди, чинар севинди
Инсанын ишинә ярадығындан.

Әтраф чәмәнлийи гойнуна алды,
Күнбәкүн бөйүдү о, фәрәһиндән.
Деди өз-өзүнә:—Боюм учалды
Инсана хидмәтлә яшадыгча мән.

Мейвэм олмаса да, сэринлийимлэ
Зэһмэткеш инсана олурам йолдаш,
Гуруяндан сонра көтүйүм белэ
Инсанын ишинэ ярайды каш.

Иллэр өтүб кечди, чинар гочалды,
Гуруду. Яз кэлди—ачмады ярпаг,
Көлкөсү олмады, дэрд ону алды,
Олду хиффэтиндэн синэси дағ-дағ.

Бир күн күлэк гопду, отлар өпүшдү,
Чинар бир һәмләдэ гопду ериндэн.
Бирбаш энли чайын үстүнэ дүшдү,
Санки нэфэс алды чинар дэриндэн.

Инди дэ адамлар онун үстүндэн
Йол салыб кечдилэр о ян, бу яна.
Файдалы өмрү тэк, файдалы олду
Гуру көвдэси дэ онун инсана.

Октябрь, 1954.

ДАҒ СУЛАРЫ

Мэн бабамы көрмэмишэм,
Онун шэкли галыб анчаг:
Кэмэриндэ күмүш хәнчэр,
Еашында вар шэлэ папаг.

Гэээб яғыр бахышындан,
Дурушунда эзэмэт вар,
Эл атачаг хәнчэринэ
Әкэр она тохунсалар.

Нэ эв галмыш, нэ вар-дөвлэт,
Әзиз бабам, сәндэн мәнэ,
Бир адына варис олдум,
Бир дэ янан үрәйинэ.

Эл намусу, шәрәфийчүн
Өз көксүнү сүпәр этдин,
Хәнчәрини һагг йолунда
Зүлмә гаршы сән ишлэтдин.

Бу хәнчәр—бу дуйғу, сәнэ
Короғлудан ядикардыр,
Мәндэ сәнин, сәндэ онун
Дамары вар, ганы вардыр.

Адын мәнә фамилядыр,
Яшадырыг ону сәнсиз,
Намусумуз, шә'нимиз тәк
Горуюруг бу ады биз.

Күр, Аразын нәғмәсини
Сән ахытдын өз ганында,
Яшатдын эл намусуну
Өз, намусун, вичданында.

Гой кор олсун мәним көзүм,
Бүтүн өмрүм дөнсүн яса,
Үрәйинин вургулары
Үрәйимдә яшамаса.

Әзиз баба, көрмәсәк дә
Дүняда бир-биримизи,
Әйни нифрәт, әйни севки
Бирләшдирир букүн бизи...

Нәсилләрдән нәсилләрә
Кечәчәкдир бу дуйғулар;
Әбәдидир мәнбәини
Дардан алан чошгун сулар
Декабр, 1955.

МӘНИМ ПАРТБИЛЕТИМ

Бир меһрибан дост кими
Катиб сыхыб элими,
Сәни мәнә верән күн
Ән мә'налы күнүдүр
Мәним чаван өмрүмүн.
О күн
Чыхармы хатиримдән.
Эй мәним партбилетим?!
Сәнсән мәним гүдрәтим,
Сәнсән мәним шөһрәтим,
Һәмән күн, һәмән саат
Мән енидән доғулдум,
Сәнә элим дәйәндән
Башга бир адам олдум,
Дүня мәним көзүмдә
Башгалашды элә бил.
Билдим, мәним һәятым
Ялһыз өзүмүн дейил,
Бу һәят—партиямын,
Бу һәят—әлләриндир.
Мәним бөйүк инамым
Дәрялардан дәриндир.

Гырмызы чилидиндэн
Нур чилэнди йолума,
Элэ билдим дүнянын
Күчү кэлди голума.
Нәмән о дегигэдэн
Атдыгым илк аддымы
Неч олармы унутмаг?!
Нэ көзэлдир дүняда
Мәсләклә аддым атмаг!
Кечди айлар, өтдү ил...
Мән билдим ки, чибимдә
Тәк бир китабча дейил,
Дашыйырам хаалгымын
Эшгини, вичданыны,
Нагг йолунда дөйүшән
Аталарын мүгәддәс
Шөһрәтини, шаныны.
Дашыйырам Ленинин
Өлмәз әмәлләрини
Гәләбә айларыны,
Гәләбә илләрини.
Күндә азы йүз дөфә
Ачыб өртдүм сәни мән,
Ахырда әзбәрләдим
О гызыл нөмрәни мән.
Көр бир нечә миллионунчу
Үзвүнәм!
Мәндән габаг—
Нечәләри бу йолда
Дүнән аддым атараг
Баша вурмуш өмрүнү,
Яратмышлар букүнү!

Эй мәндән чох-чох әввәл
Бу мүгәддәс, бу әзиз
Партбилети дашыян
Мәним бөйүк гардашым,
Сәнин руһун өнүндә
Эйилир мәғрур башым.
Эй мәним мәсләкимин
Байрагдары, бу байраг—
Башымызын үстүндә
Күнәш кими дурачаг,
Нур сәпәчәк һәмишә
Кәләчәйин йолуна.
Гардаш, әминәм буна!
Дүнянын чох ериндә
Сәнин арзуларыңдаг
Бир дүня гурулубдур.
Сәнин ачдыгын чыгыр—
Букүн бүтүн дүнянын
Кәрдәнинә доланан
Бир экватор олубдур.
Эй мәним партбилетим!
Бүтүн бәшәрийәтин
Сән нурлу күндүзүсән,
Голларымын гүввәти,
Көзләримин көзүсән.
Эй мәним партбилетим!
Сәнәтин йолларында
Бәләдчим, көмәйимсән,
Үрәйимин башында
Дөйүнән үрәйимсән!

Сентябрь, 1954.

БАЛАЛАРЫ КӨРМЭСИН

Нә гэдэр фэрәһлидир бизим шәһәр бағлары,
Алыр яз күнләриндә гойнуна ушағлары.
Онларын нә гайғысы, нә дәрди?! Күлә-күлә
Ойнаг кәпәнәк кими гонурлар күлдән-күлә.
Онларын бә'зиләри ата үзү көрмәмиш,
Атайла чөрәк ейиб биркә өмүр сүрмәмиш.
Онлар ата палтары һәлә кеймәсәләр дә,
Көрпә үрәкләриндә ер йохдур гәмә, дәрдә.
О аталар өлдү ки, галиб яшасын Вәтән,
Өлдүләр ки,—өлүмләр чәкилсин ер үзүндән.
Өлдүләр ки,—өлмәсин оғуллаары, гызлары,
Өлдүләр ки,—сөнмәсин Кремлин улдузлары.
Онлар синәләрини алова кәрдиләр ки,
Өмүр чирағларыны вахтсыз сөндүрдүләр ки,
Дүшмән бирчә эвин дә шамыны сөндүрмәсин,
Онларын көрдүйүнү балалары көрмәсин!

Март, 1950.

НЕЧӘ КИЗЛӘНӘ БИЛДИН?

— Мөһтәрәм һаким, мәним бир заман эрим иди
Бу гаршынызда дуран...
Чаным, чийәрим иди.
Шалвары дар балаглы, бу бурма кәкил оған.
Бир ил бир-биримизә чан дейиб, чан эшитдик,
Гышы аранда галдыг, яйы ййлаға кетдик.
Айлар өтдү, доланды,
Бирдән эшгини данды,
Эрим мәним көксүмә вуруб мин яра кетди,
Атыб көрпәмә мәни былмәдим һара кетди.
Илләр кечди, нә гэдәр ахтардымса ону мән
Көрдүм дейән олмады, кизләнди аиләсиндән.
Ахыр эләчсыз галыб ондан элими үздүм,
Илләри сапа дүздүм.
Тахдым үмид чирағым тәк баламын бойнуна,
Вахтсыз-күнсүз гочалдым, өмрүмү вердим она.
О вахтдан кирпийимлә әйилиб од көтүрдүм,
Бир сачымы зил гара, бирисини ағ һөрдүм.
Он ил мәним эримсә долаңыб тәк башына
Обалары әлләри,
Шәһәрләри кәзмәйиб, о кәзди көнүлләри.

Мәним кими чохуну ағлар гоюб енидән
Дөнүб шәһаримизә,
Көнүлләр оғрусуну мән тутуб чани кими
Тәслим эдирәм сизә.
Аналығын адындан
Баласынын һаггыны истәйирәм мән ондан.
Ата хәчаләтиндән башыны тикди ерә,
Истәйир ки бир даһа көзләри саташмасын
О хырдача көзләрә!
Дәһшәт алыр һакими.
Ушағынса көзләри санчылыр бир ох кими
Атасынын үзүнә
Бахыр, бахыр о енә.
Онун бахышындакы суалы дуюрам мән—
О дүшүнүр йәггин ки:
«Аталарын һамысы беләми олур көрән?»
Ахы онун назыны анасы чәкмиш анчаг,
Һәр гәмә синә кәрмиш.
Ишә бахын, ата да баладан кизләнермиш!..
Баласилә көрүшүр ата, бахыныз букүн
Букүн биринчи дәфә!..

Һәрда? Нечә? Нә үчүн?

Мәһкәмәдә, яд кими!
Һәрәси бир чәбһәдән ворушан салдат кими.
Бириси тәләб эдир һаггыны дижәриндән,
Һаггы ейән данышмыр, гымылданмыр ериндән.
Инди сөз һакиминдир:
— Көзәл оғлан, нечин сән
Үзүнү кизләдирсән баланын көзләриндән?
Бу нә ишдир? Сән сусур, нә данышыр, динирсән,
О сәндән чәкинәси, сән ондан чәкинирсән?!
Ата! Атая бах бир! Сәд һейиф ки, сәнин дә

Ата чағырылыр адын!
Бу он илдә бир дәфә өз мейрибан көрпәни
Сән бағрына басмадын!
Ата! Атая бах бир! Сән сатыб вичданыны
Чаным сағ олсун дедин!
Ата өз баласындан әсиркәмәз чаныны,
Сәнсә пул әсиркәдин!
Һәлә ата сығалы көрмәйиб көрпән сәнин,
Тутмушам чани кими әтәйиндән мән сәнин.
Сорушурам, чаваб вер:
Бачарсайдын баландан снәдәми гачардын?
Он ил сән өз баландан кизләнмәйи бачардын.
Бу он илдә, ай оғлан,
Нечә кизләнә билдин
Бәс сән өз вичданындан?

Сентябр, 1955.

КӨРПЭ НЭФЭСИ

Бир азча чыханда көрпэнин сәси
Ананын көзүндә гаралыр чаһан.
Гушлар дилә кәлир, ана нэфәси
Бала нэфәсинә тохунан заман.

Айры дүшән сулар бирләшир бу дәм,
Һәсрәтләр говушур бири-биринә.
Элә бил юхуя чеврилиб аләм
Гонур көрпәчийин киприкләринә.

Күләкләр әсмәсин, шимшәк чахмасын
Көрпә юхусунда күл дәрән заман.
Көйләр курламасын, селләр ахмасын
Ана көрпәсинә сүд верән заман.

Гушлар нәғмәсини десин аһәстә,
Айылмасын—дейә көрпә юхудан
Ана әйиләндә бешийин үстә,
Онун да өнүндә әйилир чаһан.

Бу ан тәбиәт дә хәллә кедир
Сусараг динләйир ялныз бир сәси—

Дүняда ән инчә, ән пак нәғмәдир
Көрпә мышылатысы, көрпә нэфәси.

Бу пак нэфәсдәки әтри дуянлар
Далыр ән мүгәддәс бир ше'риййәтә.
Һаны бу мә'наны верән сәнәткар?
Бу зәриф ше'риййәт сығмыр сәнәтә.

Бешикләр үстүндә бир чираг тәкин
Аналар сүбһәчән үрәк яндырыр.
Янан ана гәлби өз көрпәсинин
Өмүр йолларыны ишыгландырыр.

Сентябр, 1954.

ИЛЛЭР

Бөйүмэк эшгилэ ушаглыгда мэн
Боюму өлчөрдим күндэ йүз кэрэ.
Чох вахт килейлэниб кичиклийимдэн
Гибтэйлэ бахардым мэн бөйүклэрэ.

Өзүмү һәкимэ, каһ мүәллимэ,
Каһ да мүһэндисэ мэн бәнзэдәрдим.
Атамын һәр кичик һәрәкәтини
Бөйүк бир һәвәслә тәглид эдәрдим.

— Үзүм түкләнәчәк бәс нә вахт?— дейэ
Он дэфә бахардым күндә күзкүйә.
Яшымы демәйә мэн утанардым,
Өзүмдән бөйүйү хоһбәхт санардым.

Бөйүмэк истәрдим мэн күндә бир яш,
Истәрдим тез өтсүн айлар, фәсилләр.
Һәфтәләр өтдүкчә һей яваш-яваш
— Нә яман ләнк кечир—дейәрдим—илләр.

Илләр ләнк кечмәди, һәр анда илләр
Мин инсан өмрүндән кам алды кечди.

Бир заман көрдүм ки, стүз яшым вар,
Илләр сачларыма дән салды кечди.

Дәйишир инсанда мәһәббәт, һәвәс,
Илләр дә өмүрдән кетмир бош ерә.
Букүн бөйүкләрә дейил, нэдән бәс
Гибтэйлә бахырам мэн кичикләрә?

Башымыз ишләрә гарышыр яман,
Һеч билмирик, ахшам нә заман дүшүр.
Ямышыл көрдүйүн дүнәнки ярпаг,
Бир дә көрүрсән ки, будагдан дүшүр.

Илләр чох сүр'әтлә өтүр далбадал,
Бир анда дағларын гары сел олур.
Көзүмүзү ачыб юмунча дәрһал
Һәфтәләр ай олур, айлар ил олур.

Мин кедиш, мин кәлиш олур бир анда,
Говур бир-бирини санки нәсилләр.
Мән һәр тәзә или гаршылаянда:
— Нә яман тез кечир—дейирәм—илләр.

Дейин, һара белә тәләсирсиниз?
Сизсиниз өмрүмүн елкәни, илләр!
Мән сизи говардым ушаглығымда,
Инди говурсунуз сиз мәни, илләр!

Декабр. 1955.

АНА ДИЛИ

«Биз өз дилимизи өз
өтөнүмүзү севирик».

В. И. Ленин.

Дил ачанда илк дөфө ана сөйлөйрик биз,
«Ана дили» адланыр бизим илк дөрслиймиз.
Илк маңнымыз лайланы анамыз өз сүдүйлө
Ичирир руһумуза бу дилдө килә-килә.

Бу дил,—бизим руһумуз, эшгимиз, чанымыздыр.
Бу дил,—бир-биримизлө әнди-пейманымыздыр.
Бу дил,—танытмыш бизе бу дүняда һәр шейи.
Бу дил,—әчдадымызын бизе гоюб кетдийи
Ән гиймәтли мирасдыр. Ону көзләримиз тәк
Горуюб, нәсилләре биз дә һәдийиә верәк.

Бизим уча дағларын сонсуз эзәмәтиндән,
Ятағына сығмаян чайларын һиддәтиндән,
Бу торпагдан, бу ердән,
Әлин бағрындан гопан яныгы нәғмәләрдән,
Күлләрин рәңкләриндән, чичәкләрин ийиндән,

Мил дүзүнүн, Муғанын сонсуз кенишлайиндән,
Ағ сачлы бабаларын әглиндән, камалындан,
Дүшмән үстүнә чуман о Ғыратын налындан
Гопан сәсдән ярандын.
Сән халгымын алдығы илк нәфәсдән ярандын.

Ана дилим, сәндәдир халгын әгли, һикмәти,
Әрәб оғлу Мәчнунун дәрди сәндә дил ачмыш.
Үрәкләрә йол ачан Фүзулинин сәнәти,
Әй. дилим, гүдрәтинлә дүнялара йол ачмыш.
Сәндә мәним халгымын гәһрәманлығла долу
Тарихи варағланыр,
Сәндә нечә мин иллик мәним мәдәнийәтим,
Шан-шөһрәтим сахланыр.

Мәним адым, санымсан,
Намусум, вичданымсан.

Милләтләре, халғлара халгымызын адындан
Мәһәббәт дастанлары ярадылды бу дилдә.
Москвада Пушкинә һейкәл гоюлан заман,
Она абидә гойду бу дилдә Ширвани дә.

Дилимиз ачар олду сиррләр хәзинәсинә,
Биз бу дилдә яратдыг «Бейнәлмилә»¹ ше'рини.
Сәсимизи гатынча рус халгынын сәсинә,
Бу дилдә харугәләр яратдыг ени-ени.

Бу дилдә чичәк ачыр гәринәләрдән бәри
Ән инчә дуйғулар да, ән мүгәддәс әмәл дә.
Ленинин дүнялара сығмаян фикирләри
Санки тәрчүмә дейил, языламышдыр бу дилдә.

¹ М. Ә. Сабирин «Бейнәлмилә» ше'ринә ишарәдир.

Бу дил,—танытмыш бизэ бу дүняда һәр шейи.
Бу дил,—эчдадымызын бизэ гоюб кетдийи.
Эн гиймәтли мирасдыр. Ону көзләримиз тәк
Горуюб нәсилләрэ биз дә һәдиййә верәк.

Ноябр, 1954.

ӨМҮР

*Һөрмәтли алимимиз
Ю. Мәмләдәлиевә итһаф*

Дейирләр, чох аздыр йүз ил, әлли ил,
Инсана бир өмүр кифайәт дейил.
Һалә иситмәмиш өз еримизи
Өлүм, чәллад олуб һаглайыр бизи.

Дейирләр, шириндир дады дүнянын,
Каш ики олайды өмрү инсанын.
Нола чалышайдыг өмрүн бириндә,
Сонра әйләнәйдик биз дикәриндә.

Һәрә өз өмрүнә бир чүрә бахмыш,
Һәрә бу дүняны бир чүрә анлар.
Чаһанда бәс нәдән зөвг алачагмыш
Зәһмәтин өзүндән зөвг алмаячлар?

Йүз мин өмүр белә аздыр доғрусу
Бир өмрү инсана аз саянлара.
Һарамдыр бу һава, һарамдыр бу су,
Әйләнмәк әшгилә яшаянлара.

Яшамаг—янмагдыр. Янасан кэрк,
Һэятын мә'насы ялныз ондадыр.
Шам экэр янмырса, яшамыр, демэк
Онун да һэяты—янмасындадыр.

Өмрү аз олса да, гартал энмәди,
Деди, сэмаларда өз ойлағым вар,
Өмрүн азлыгындан килейләнмәди
Өмрү инсан кими баша вураплар.

«Бу дүня беш күндүр»—дейиб һәр ердә
Сағ икән гәбирдә узанан да вар.
Өз алын тәрилә бирчә өмүрдә
Йүз инсан өмрүнү газанан да вар.

Феврал, 1955.

КҮНЛӘР КЕЧИР...

Дейирсэнки мә'насыз кечирдийим күнләрим
Әзабыны чәкирәм дүшүнүб дәрин-дәрин.
Наһагдыр, чох дүшүнмә, хәял одуна ялма.
Өтән күнүн дәрдини чәкмәкдәнсә, даянма
Һүнәринлә ишинлә ишыгладыб кечәни
Нурлу күндүзә дөндәр, күнләр учалдыр сәни.

Май, 1952.

СУАЛ

Яйда тут, пайызда алма, нар ейэн,
Һәр фәслин башында тәзә бар ейэн,
Янағы гырмызы, бойну топ оғлан,
Дадлы мейвәләри емәк асанмы?
Айылыб өз шылтаг оюнларында,
Өмрүндә бир ағач басдырмысанмы?

Ноябрь, 1955.

ХАЛГ ШАИРИНӘ

Сәмәд Вурғуна
Халг шаири ады
верилмәси мунасибәтилә

Вәтән торпағыдыр үрәйин сәнни,
Бөйүк арзуларын галаг-галагдыр.
Торпагдан чан алан шеирләринә
Вәтән чичәкләри дейилсә һагдыр.

Солмаз бу чичәкләр нә гыш, нә баһар,
Торпаға бағлыдыр чүнки көкләри.
Көкүйлә торпаға бағлы оланлар
Өлмәздир, эй шаир, әзәлдән бәри!

Элин чийәрилә сән алдын нәфәс,
Етирди бу һәят, бу дөвран сәни.
Ана Вәтәнимдә таныйыр һәр кәс
Әл нәбзини тутан бир лоғман сәни.

Сәсләнир ше'риндә шырылтылары
Сәрин чешмәләрин, кур булагларын.
Сәндәки әзәмәт, сәндәки вүгар
Сонсуз вүгарыдыр «Бизим дағлар»ын

«Муған» дастаныны охуянда мән
Муғандан кечирәм, дуяраг сәни.
О вахт эшидирәм «ох кими сүзгән»
О ана чейранын аяг сәсини.

Сазда эл дәрдинә сән гулаг асдын,
Севдин бу ағ сачлы Вәтәни, шаир!
Бир гәлбин эшгини мин гәлбә яздын,
Сән хаалгы галдырдын, хаалг сәни, шаир!

О вахт ки, Вәтәни думан, чән алды,
Чан верди, ган верди ше'рин һәр шейә.
Бир вәтәндаш кими сәсин учалды,
О ити «гәләмин дөндү сүнкүйә».

О вахт бир ағ сачлы ашыг кими сән
Эфәр көкү үстдә сазыны чалдын.
Вәтәнин гәһрәман балаларыны
Чошгун нәғмәләрлә сән йола салдын.

Тәлатүмә кәлир гәлбиндә үмман,
Нагафил бир зәрбә дәйәндә она.
Халгын «яндырылан китаблар»ында
«Көнлүнүн шәһәри дүшдү янғына».

Чыхараг заманын имтаһанында
Ше'рин дүшмәнләри кәсди гылынч тәк.
Лондонда Черчиллә растлашан заман
«Бир мәрмийә дөндү синәндә үрәк».

Охун лйынмады, һәдәфә вурдун,
Күвәндин һәр заман көнүл варына.
Шеирдән бир бөйүк абидә гурдун
Сән гара «Зәнчинин арзулары»на.

Ше'ринә чан верди эл мәһәббәти,
Сән эли, обаны дуйдун дәриндән.
Бизим ше'римизин бөйүк шөһрәти
Яранмыш юхусуз кечәләриндән.

Феврал, 1956.

Яша, яша, йорулмазсан
Тэлатүмлэр гучагында.

Тэлатүмүн һэр ләпәси
Өмрүнү дә тәзәләйәр.
Һәр ени бир дуйгу илә
Яшамаг бир өмрә дэйәр.

Апрел, 1951.

ӨМҮР КИ ВАР...

Өмүр ки, вар, ахар судур,
Лал ахмасы писдир онун.
Өз балача ятагында
Дарыхмасы писдир онун.

О, гол-ганад ачсын кэрәк,
Будаг-будаг олуб ахсын.
Нә'рә чәксин дәрәләрдә,
Дагдан энсин, дүзә галхсын.

Сакит ахан булаг олсан,
Шырылтын да екрәнк олар.
Усанарсан һәятындан,
Яшамагдан чан йоруләр.

Һәр күнүн бир ләпә олсун,
Атсын сәни үмманлара.
Өзүн сөйлә, өзүн сөйлә,
Булаг һара, үмман һара?

Йола салма өмрүнү сән
Сакит, сәссиэ отагында.

ЙОХУШДА

Дэриб хумар көзлү бэнэвшэлэрдэн
Оглан дар чыгырла йола дүзэлди.
Мешэ янындакы талада бирдэн
Чохдан излэдийи гыза раст кэлди.
Бүдрэди аяглар... алышды көзлэр,
Гулаг кэсилдилэр гэлбин сэсинэ.
Оглан бойну бүкүк бэнэфшэлэри
Верди янындакы бэнэфшэсинэ.
Онлар яваш-яваш үз гойду кэндэ,
Ики гэлб бир йолда гоша дөйүндү.
Көзү янындакы күлэ дэйэндэ
Оглан фэрэһлэнди, оглан өйүндү.
Чэсарэтэ кэлиб дикэлди оглан
Тутмаг истэйэндэ гызын голундан,
Үрөклэр башында илдырым чахды,
Гыз голуну чэкди, оглан бурахды.
Бахышлар тоггушуб янды, бу анда
Гызын гэээбинин аловларында
Әриди огланын сон чэсарэти,
Үрэйиндэ галды сөзү, сөһбөти.

Бир хейли кетдилэр динмэз, сөйлэмэз,
Неч бири динмэди...

Нэ сәмир, нэ сәс.

Санки үрөкләрдә бир арзу йохмуш,
Гәфләтән гаршыя чыхды бир йохуш.
Фүрсәти вермәйиб элиндән оглан
Енидән япышды гызын голундан.
Бу дәфә голуну гыз неч чәкмәди,
Дәйишди эввәлки изтираб, тәләш.
Гыз өз үрәйилә данышыб деди:
«Белә йохушлардан чох олайды каш».

Апрел, 1952.

СЭНСЭН, ЙОХСА МЭН?

(Нагылвари)

Бир күн сәһәр, бир падшаһ
Сәфәр үчүн чыхды йола.
Әянлары архасынча
Сөйләдиләр:—Уғур ола!
Кәдәрлийди нәдәнсә шаһ,
Чох пәришан һалы варды.
Ону белә көрән һәр кәс
Өз дәрдини унударды.
Лап габагда көһләнени
Аддым-аддым о сүрүрдү.
Бирдән о өз гаршысында
Ағ сачлы бир гоча көрдү.
Гоча хейли чиркин иди,
Үзү чопур, башы кечәл.
Бу кифири көрән кими
Гәзәбләнди шаһ әлбәәл.
Гочадакы чиркинлийи
Пис әламәт саяраг шәһ
Деди:—Гоча нола сәни
Йох әдәйди бүкүн аллаһ.

Сәфәр үстә сәһәр-сәһәр
Нийә чыхдын гаршыма сән?
Мәни нәһслик басачагдыр
Сәнин чиркин сифәтиндән,
— Тутун ону! — Әмр әтди шаһ,
Тез гочаны һәбс әтдиләр.
Шаһ атланды, гочаныса
Зинданда чох инчәтдиләр,
Һәмән күнү ахшам үстү
Шаһ сарая дөндү хотһал.
О:—Гочаны һүзурума
Кәтириниз — деди — дәрһал.
Гоча кәлди,

шаһ дикәлди.

Деди:—Гоча, букүн илкин
Чыхдын мәним гаршыма сән.
Ишим яхшы кәтирди чох,
Пешиманам әмәлимдән,
Әфв әт мәни, сөйлә сәнин
Вармы мәнән бир диләйин?
Гоча деди:—Букүн сәһәр
Бир иш үчүн кәдирдим мән.
Габағыма лап биринчи
Шаһим чыхды тәсадүфән,
Һәбс олундум, инчидилдим,
Йох исә дәр бир күнаһым.
Өзүн сөйлә, нәһс, уғурсуз
Сәнсэн, йохса мән, әй шаһим?

Январ, 1950.

ЭДЭБАЗ

Заһирин бэнзэйир бүлбүлэ, анчаг
Гаргасан, гаргада хош аваз олмаз.
Сыгмыр күчэлэрэ форсун, фасонун,
Дөшүнү чөкмөклэ сэрчэ газ олмаз!

Билирэм, өзүнү санырсан йэгин
Асландан гүввэтли, дэридан дэрин...
Дибинин дашлары көрүнүр сэнин,
Дэря дэрин олар, һеч даяз олмаз!

Көрүнүр һэлэ чох нашысан, нашы,
Де, нийэ саймһырсан яры, йолдашы?
Ичи бош сүнбүлүн дик олар башы—
Башы бош оланын, форсу аз олмаз!

Ноябр, 1955.

ТЭНЭК

(Тэмсил)

Эйри-үйрү зоглар атды,
Баш галдырды көй тэнэк.
Гэлэмэнин¹ көвдэсинэ
О сарылды илан тэк.
Будаглардан будаглара
Каһ дөндү, каһ бурулду.
Үччэ ая о учалды,
Гэлэмэйэ тэн олду.
Бир күн тэнэк хейли бахыб
Өз уча гамэтинэ,
Гэлэмэйэ деди:—Мэн ки,
Бойда чатмышам сэнэ.
Күлэк гопду, силкэлэди
Уча-уча дағлары.
Гэээбиндэн гэлэмэнин
Титрэди ярпағлары.
Деди:—Бэли, чох учасан,
Галхачағсан сэн энэ.
Анчаг бүтүн учалығлар
Бэнзэмир бир-биринэ.

¹ Бэзи районларда гэлэмэйэ чинар да дейилир.

Бу будага, о будага
Сэн сүртүшүб ян алдын.
Мэн дүзлүклэ, амма сэнсэ
Эйриликлэ учалдын.

Январ, 1956.

М А Ъ Н Ы Л А Р

КҮЛ

Дөшүнэ күл тахмысан,
Экизсэнми күллэ сэн?
Бахдым сэнэ, каһ күлэ,
Сечмэдим күлү күлдэн.

Өзү күл олан көзэл
Дэрилмиш күлү нейлэр.
Сэн күлү ийлэйирсэн,
Йохса күл сэни ийлэр?

Гой о сэни ийлэсин,
Сэн ондан да гэшэнксэн.
О дэрилиб,—сэн исэ
Дэрилмэмиш чичэксэн.

Декабр, 1955.

ЮХУ КЭЛМИР КӨЗҮМЭ

Кечэ кечир... Нэдэн бэс
Юху кэлмир көзүмэ?
Нийэ ята билмирэм,
Мат галмышам өзүмэ.

Үрэйимин атэши
Мэни чана кэтирмиш.
Сэни тапан көзлэрим
Юхусуну итирмиш.

Юхум гачыб көзүмдэн,
Үрэйимлэ бэрабэр.
Пэнчэрэнин өнүндэ
О долашыр кечэлэр.

Даша вурма атдыгым
Илк охуму, севкилим!
Пэнчэрэнин өнүндэн
Гов юхуму, севкилим!

Январ, 1954.

ТАР ЧАЛАН ОҢЛАН

Эйванда аяг үстдэ
Дуруб тар чалан оҢлан,
Сэн тар дейил, инан ки,
Үрэйими чалырсан.

Мизрабыны аста вур,
Үрэйим тел-тел олур.
Һәр халда, һәр пәрдэдэ
Мәһәббәтин дуюлур.

Элэ чалма, амандыр,
Көнүллэрэ хал дүшүр.
Сим үстдэ бармаг дейил,
Үрэйиндир сүрүшүр.

Гуртар бизи шүбһэдэн,
Галмаяг яна-яна.
Нәғмәндэ севдийинич
Адыны да чалсана!

Октябрь, 1955.

КЕЧЭЛЭР УЗАНАЙДЫ...

Бир-биринэ көз вуруб
Яныр көйдө улдузлар.
Үрөйимдэ, севкилим,
Улдуз саны сөзүм вар.

Элин мәним элимдэ,
Көзүм көзүнэ бахыр.
Һәр сөзүм улдуз кими
Үзүндэ из бурахыр.

Кечэ гыса, сөзүм чох
Әсир додагым, дилим.
Бир көрүшә сыгармы
Ики үрәк, севкилим?

Улдузлар эшгимиздән
Атәш алыб янайды.
Биз көрүшә чыханда
Кечэләр узанайды...

Август, 1955.

ВЕРЭЙДИ

Шаир Һ. һусейнзадәйә

Сәнә көзәллийн верән тәбиәт,
Мәнә гәм чәкмәйә гүдрәт верәйди.
Мәнә севән гәлби верән тәбиәт,
Сәнә дә бир инсаф, мүрвәт верәйди.

Әсәр әйләмәди сөзүм һалына,
Уйду өз һүснүнә, өз чәлалына.
Күлүм, һеч олмаса күл чамалына
Доюнча бахмаға рүсхәт верәйди.

Севдим дүз сөзүнү, дүз үрәйини,
Нола яндырайды сөз үрәйини.
Бир дәстә күл кими өз үрәйини
Севдийим, каш мәнә дәмәт верәйди.

Январ, 1956.

ЭЛЛЭР

Дүнядакы бүтүн көзэлликлэри
Яратмыш, ярадыр һэр заман эллэр.
Нэ зэриф, нэ инчэ, нэ көзэл, нэ ағ,
Көзэлдир һәмишә ярадан эллэр.

Зәһмәтин гүдрәти чөлү бағ эйләр,
Гаранлыг йоллары чилчираг эйләр.
Алны ачыг эйләр, үзү ағ эйләр,
Күн алтында янан, гаралан эллэр.

Онлара бағладым әмәлләrimi,
Яхын сирдаш кими, яхын дост кими.
Мәним гәләм тутан бу элләrimi
Сыхайды, даш йонан, от чалан элләр.

Июн, 1954.

ҮРЭЙИНДӘ

Ағлын зинданында дөйүб сөзләри
Алмас дашлар кими дүз үрәйиндә.
Башга үрәкләри инчитмәмәкчүн
Инчит сөзләрини өз үрәйиндә.

Гийбәт гырыб кирмә күндә йүз дона,
Архадан лағ әтмә сән башғасына.
Һәр кәсин сөзүнү де гашғасына,
Гойма гөвр эйләйә сөз үрәйиндә.

Мейвә дә вахтында дәйир, етишир,
Гәлбинин одуйла сөзләри бишир.
Алмасын әлинә гәләми шаир
Сөздән яранмамыш көз үрәйиндә

Декабр, 1955.

ЯЗЫЛАМАМЫШДЫР

Чохдур өз сөзүнә саһиб олмаян,
Ким дейир, язылан позуламышдыр.
Нәсилләр өтүрән гоча дүняда
Әһдини позанлар аз олмамышдыр.

Чох да килейләнмә, ай чаван оғлан,
Севдийин көзәлин гашгабағындан.
Шикайәт әйләмә әшгин дағындан,
Һеч вахт ғышдан әввәл яз олмамышдыр.

Һәр шейин бир ганун, бир гайдасы вар.
Вахтында ғыш кәлир, вахтында баһар.
Бу гоча дүняда ганун, гайдалар
Ялыз мәһәббәтә языламышдыр.

Декабр, 1955.

ГӨВСИ-ГҮЗЕҢ

Илк дәфә көрдүм, күлүм,
Яғышлы күндә сәни.
О замандан сахларам
Көзүм үстүндә сәни.

Күлдү дилимдә адын,
Көнлүмү чидарладың.
Сән гөвси-гүзех олуб
Көй үзүндә парладың.

Күнләр ахды, доланды,
Көнлүмә гәм чаланды.
Чаным әввәл бир иди
Сонрадан һачаланды.

О бахышлар, бахышлар...
Көнлүмү гәм нахышлар,
Мән чыхырам йоллара
Һәр яғанда яғышлар.

Пайыздыр, мән һардадыр,
Сәһәрди, мән һардадыр.
Яғыш яғыр, сөйлә бәс
Гөвси-гүзех һардадыр?

Март, 1953.

ГАШЛА КӨЗҮН АРАСЫНДА

Көзләринә һейран олдум,
Минин, йүзүн арасында.
Элә бил'ки, чаным галыб
Ики көзүн арасында.

Һәр мэтләбин вар өз ери,
Көтүрмәрәм төһмәтләри.
Ййма олан сөһбәтләри
Мәнлә өзүн арасында.

Мәнә пайын гәм олубдур,
Анчаг о да кәм олубдур,
Көзәллийин чәм олубдур
Гашла көзүн арасында.

Ичдим эшгин шәрабыны,
Чәкдим онун эзабыны.
Едиртдин йох чавабыны
Мәнә сөзүн арасында.

Декабр, 1955.

СЭН ВАХТЫ НЕЙЛӘЙИРСЭН

Кечә кечир... каһ динир,
Каһ хәяла далырсан.
Тез-тез мәнән де, нечин
Вахты хәбәр алырсан?

Башымыз үстүндә ай,
Сән вахты нейләйирсән?
Үрәйим чәкир һарай,
Бу һарайы динлә сән.

Уча тутма, севкилим,
Уча тутма сән буну,—
Үрәйин вурғусундан
Саатын вурғусуну.

Биз саата дейил, гой.
Саат бизә гул олсун.
Мән данышым, сән даныш,
Гәлбдән гәлбә йол олсун.

Эгрэблэр бир-бириндэн
 Кен кэсэ дэ нэ гэдэр,
 Гэрлэниб бир нөгтэдэ
 Енэ дэ бирлэширлэр.

Үрэк боюн эймэсин
 Гой чансыз эгрэблэрэ,
 Эшгимизин башына
 О долансын йүз кэрэ.

Декабр, 1955.

КИТАБЫН ИЧИНДЭКИЛЭР

Мәктәб шеирлэри

Мәктәбли гыз	3
Мүәллим	5
Мәним парта йолдашым	7
Гиймәт	10
Хиласкар	11
Баһар нәғмәси	14
Сәния мейвәләрин вар	16

Мүхтәлиф шеирлэр

Чинар	17
Даг сулары	19
Мәним партбилетим	21
Балалары көрмәсин	24
Нечә кизләнә билдин?	25
Көрпә нәфәси	28
Илләр	30
Ана дили	32
Өмүр	35
Күнләр кечир	37
Суал	38
Халг шаиринә	39
Өмүр ки вар...	42
Йохушда	44
Сәнсэн, йохса мән?	46
Әдәбаз	4
Тәнәк	49

Маһнылар

Күл	51
Юху кәлимир көзүмә	52
Тар чалан оғлан	53
Кечәләр узанайды	54
Верәйди	55
Әлләр	56
Үрәйиндә	57
Язылмамышдыр	58
Гөвси-гүзәһ	59
Гашла көзүн арасында	60
Сән вахты нейләйирсэн?	61

БАХТИЯР ВАГАБЗАДЕ

Ч И Н А Р Л

(на азербайджанском языке)

Редактору О. Сарывалли
Габыгы ва титулу Н. Зейналовундур
Бэдин редактору М. Гасымов
Техн. редактору В. Гаврилов
Корректору Ф. Гейрэманова

Чана ымыланмыш 16/IV-1956-чы ил.
Форматы 84x108/32-1-3,28 ч. в. (Уч.-нәшр.
в. 2,5). Тиражи 6000. ФГ 08344. Сифарш 110.
Ушагкәнчнәшр. Баки, Фиолетов күчәси, 8.

Азербайжан ССР Мәдәнийәт Назирлигинин
"Гызыл Шәрг" нәтбәәси.
Баки, Нәзи Асланов күчәси, 80.

80 гал.

174-59628